

Refuzul cererii de extrădare a lui Gregorian Bivolaru

La data de 21 octombrie 2005, Curtea Supremă a Suediei a refuzat cererea de extrădare transmisă de Ministerul de Justiție român statului suedez. Motivul respingerii de către Curte a cererii de extrădare a fost „(...)”. Situația echivalează cu un vot de blam internațional la adresa sistemului de justiție din România. Pentru istoria postdecembristă a drepturilor omului, cazul este atât de important încât am dedicat cazului un întreg grupaj. Am reprodus în primul rând sentința Curții Supreme din Suedia și un raport asupra desfășurării audierilor. Totuși, pentru a avea o imagine asupra materialului probatoriu al apărării care a convins justiția suedeză am adăugat patru materiale: raportul expertului suedez Karl Erik Nylund; interviul acordat de Mădălina Dumitru la 7 februarie 2005, spusele ei de atunci fiind reluate la audiere în fața judecătorilor Curții Supreme; o analiză a deciziei anterioare, negative, a Biroului de Imigrări din Malmö, care a statuat asupra calității actului de justiție în România; o atenționare asupra pericolelor reale care planează asupra securității fizice și vieții lui Gregorian Bivolaru, în cazul extrădării sale în România. Acestea erau, cum a dovedit sentința Curții Supreme, și principalele preocupări ale judecătorilor suedezi. (NRDO)

I. Decizia Curții Supreme

Stockholm 21st of october 2005

Cererea de extrădare în România a lui Gregorian Bivolaru,
născut 13th martie 1952, fără adresă permanentă, cetățean român

Departamentul de justiție din România a cerut, la data de 11 aprilie 2005, ca Gregorian Bivolaru să fie extrădat în România pentru a fi judecat sub acuzația de abuz sexual împotriva unui minor în perioada din decembrie 2002 – martie 2004. În sprijinul acestei cereri s-a făcut referire la ordinul de arestare din 31 martie 2004 al Judecătoriei sectorului 5, București. Departamentul român de justiție a cerut, la data de 26 aprilie 2005, extrădarea lui Gregorian Bivolaru pentru a fi judecat sub acuzația de trafic de persoane în perioada decembrie 2001 – martie 2004. În sprijinul acestei cereri este prezentat mandatul de arestare din 15 aprilie 2005 emis de Tribunalul București, Secția I penală.

În acord cu legea (1957:668) privind extrădarea pentru acte delictuale, cazul a fost lăsat la dispoziția Procurorului Public General, o investigație fiind derulată în acest scop. Procurorul general, în conformitate cu aceeași lege, a depus cazul la dispoziția Curții Supreme.

Gregorian Bivolaru a refuzat extrădarea.

Gregorian Bivolaru a fost arestat și reținut sub supraveghere în vederea extrădării din data de 4 aprilie 2005.

Curtea Supremă, care pe 11 și pe 12 octombrie a condus procedurile,

DECIDE

Infrațiunile pentru care s-a cerut extrădarea lui GB sunt – la momentul în care a fost depusă cererea – de abuz sexual asupra unei persoane aflate în poziție de dependență (Capitolul 6, paragraful 3 din Codul penal) și trafic de persoane (Capitolul 4, paragraful 1 din același Cod).

Ca motive să refuze extrădarea, GB afirmă că el nu a comis infrațiunile și că ordinul de arestare este evident injust și că va fi supus unor persecuții în măsura în care va fi extrădat în România.

Când a fost chestionat în ședința Curții Supreme, el a declarat următoarele. A început Yoga în jurul vârstei de 12 ani. În anul 1970 a început să predea Yoga altor persoane, dar Yoga a fost interzisă de regimul Ceaușescu. În anul 1989 a fost internat cu forța într-un spital psihiatric, însă a fost eliberat când Ceaușescu a fost îndepărtat. A fondat MISA (Mișcarea pentru Integrarea Spirituală în Absolut) împreună cu alte 10 persoane în anul 1990. Scopul MISA este să inspire alți oameni la o spiritualitate autentică.

MISA ține cursuri pe tot teritoriul României, uneori și cu câte 12.000 de participanți. Programa cursurilor a fost concepută de GB. Membrii MISA sunt instructorii și cei care organizează cursurile.

Participanții, aproximativ 37.000, sunt preponderent tineri și intelectuali, dar nu sunt membri. La cursuri, el a exprimat uneori critici la adresa guvernului, în special împotriva corupției. Mișcarea a fost văzută ca o amenințare împotriva regimului. În anul 1994, GB a fost contactat de o persoană care s-a prezentat ca venind din partea partidului de guvernământ, care a spus că dacă GB nu dizolvă MISA o să fie distrus fizic și psihic prin orice cale iar școala de Yoga o să fie închisă prin orice metode.

Întrucât nu s-a supus cererii, persoane necunoscute au pătruns în apartamentul său și au declanșat un incendiu care a distrus casa. Cei care au fost în spatele acestei situații nu au fost niciodată prinși. De atunci, el a fost persecutat, urmărit și amenințat. Mass-media duce o campanie împotriva sa și împotriva MISA, iar autoritățile o susțin. A părăsit conducerea MISA în anul 1995, ca urmare a amenințărilor formulate împotriva sa și a discriminării la care a fost supusă mișcarea datorită prezenței sale. De atunci, el nu a mai avut nici un cursant, ci s-a focalizat către scris și a lucrat ca editor la o publicație a MISA. În anul 1996 a fost aproape băgat cu forța într-un spital psihiatric. După ce l-a criticat pe fostul premier Năstase, care este prieten cu actualul procuror general, în timp ce se afla la o conferință la Paris, în martie 2004, apartamentul său a fost încă o dată vandalizat și toate economiile și bunurile personale au fost confiscate la percheziție, în absența lui. MD [Mădălina Dumitru], care a fost forțată să depună mărturie împotriva lui pentru hărțuire sexuală, a trăit în aceeași casă cu iubita lui GB, cu care el avea o relație sexuală. A fost în vizită în acea casă pentru a se întâlni cu iubita lui, dar nu a avut nici o relație sexuală cu MD. Ea nu a fost nici măcar eleva lui. A fost într-adevăr în străinătate împreună cu MD, dar și împreună cu alte 17 persoane. Acuzațiile împotriva lui și a altora, de a face trafic de persoane, sunt o invenție. MISA este o școală de Yoga ca orice alta din lume.

Unii dintre cursanți trăiesc în așa numitele ashramuri, unde ei practică exerciții yoga. Există circa 10 ashramuri în România. În total, acolo locuiesc circa 750 de

persoane. Ei nu trebuie să fie neapărat adepți sau susținători MISA. O parte din case aparțin MISA, dar nu toate. Cei care locuiesc acolo primesc masă și casă gratuit, ca în India. GB nu a primit niciodată bani sau alte bunuri de la cei găzduiți în ashram. Aceste persoane pot să plece când doresc din ashram, dar cât locuiesc acolo muncesc, studiază sau desfășoară alte activități. Regulile care există pentru persoanele din ashram sunt făcute de către cei care locuiesc acolo. GB a venit în Suedia ca să ceară azil pentru că îi este teamă pentru viața sa, dacă s-ar întoarce în România. Este adevărat că MISA a fost lăsată să organizeze demonstrații în București și că unii dintre ziariși au fost amendați pentru calomnierea MISA.

România este, ca și Suedia, parte la Convenția europeană de extrădare din 1957. Măsura arestării luată în România are la bază parag. 9 partea 3 din Legea extrădării și trebuie acceptată atâta timp cât nu este foarte clar că a fost luată în mod evident incorect.

Măsura arestării dispusă la data de 31 mai 2004, referitoare la act sexual cu o minoră este fondată parțial pe o declarație scrisă de MD (născută în 1986), și parțial, pe anumite dovezi. În decizia de arestare este specificat faptul că MD și-a retras declarația. Totuși, instanța a presupus că aceasta s-a făcut în urma presiunilor exercitate de persoane din jurul lui GB.

La cererea lui GB, MD a fost audiată ca martor în procesul de extrădare. Ea a spus, printre altele, următoarele: practică Yoga de 4 ani. A locuit în București în aceeași casă – nu un ashram – cu o prietenă care era în relație cu GB. Ea însăși nu a avut niciodată o relație sexuală cu el. GB nu a fost niciodată profesorul ei, însă ea îl respectă pentru că a scris multe cărți și este o persoană importantă. A luat parte la o călătorie în străinătate împreună cu GB, dar aceasta a fost o călătorie de grup cu circa 18 persoane. Nu a primit niciodată cadouri de la GB. Nu a fost niciodată expusă vreunei presiuni din partea MISA și nici nu cunoaște vreo altă persoană care să fi fost forțată în vreun fel de MISA.

În dimineața zilei de 18 martie 2004, când era pe punctul de a părăsi patul, circa 15 persoane îmbrăcate în negru au intrat în casă forțând intrarea prin fereastră. Ea a crezut că sunt hoți. S-a speriat și a fugit sumar îmbrăcată în camera prietenei ei, unde a încercat să se ascundă. Imediat, oamenii îmbrăcați în negru au intrat în cameră cu armele ațintite spre ele. Li s-a ordonat să se culce la pământ, unde au fost lăsate îmbrăcate sumar circa o jumătate de oră. Când a vrut să se ridice a fost lovită în piept. După multe ore, timp în care a avut loc percheziționarea casei, a fost dusă într-un loc necunoscut, despre care i s-a spus mai târziu că aparținea Parchetului. Acolo a fost umilită și a fost forțată – la ordinele celor care conduceau investigația, sprijiniți de un medic psiholog care din spate a tras-o de păr, atunci când a refuzat să urmeze ordinele, și cu gărzile armate la ușă – să dea o declarație împotriva lui GB. A fost forțată să înghită niște tablete necunoscute. Estimează că audierea a durat 4-5 ore. Acuzațiile nu au nici o legătură cu realitatea. În următoarea zi, a mers împreună cu un avocat la Parchet, pentru a-și retrage declarația, dar declarația nouă nu a fost atașată dosarului.

Probele care au stat la baza măsurii de arestare din 31 mai 2004 sunt, printre altele, transcrierile convorbirilor telefonice, despre care se spune că au fost înregistrate între MD și GB și notițele confiscate de la MD, în care se menționează un

bărbat numit G. În timpul audierii, după ce a citit părți din conversațiile telefonice, MD a spus că nu își amintește conținutul convorbirilor pe care le-a avut cu GB, și că G. care apare în notițele sale este un băiat numit «Grigore», de care a fost îndrăgostită și despre care a avut fantezii.

MD a precizat mai departe: reținerea ei în ziua de 18 martie a fost filmată și filmul, împreună cu extrase din notițele sale, au fost arătate în mod repetat în ziua următoare la televiziune. Aceasta a făcut să fie grav hărțuită de către persoane din mediul ei, ceea ce a dus la imposibilitatea de a-și continua școala.

MD a inspirat încredere și informațiile legate de felul în care a fost luată și interogată în data de 18 martie sunt susținute de altfel și de alte elemente. Din documentele prezentate a reieșit că, prin avocatul ei, la data de 23 februarie 2005 a făcut (1) o plângere către ministrul justiției referitoare la abuzurile în serviciu ale procurorului și (2) a depus o plângere la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție referitoare la ilegalitățile comise de procurori și polițiști împotriva sa. În rapoartele recente se arată, de asemenea, că avocatul ei a depus plângere împotriva Procurorului general la Curtea de Apel București; în aceasta este menționat, între altele, că acuzarea refuză să o audieze din nou pe MD cu privire la acuzațiile împotriva lui GB, și că, asemenea ei, și avocata ei a fost ținută cu forța în Institutul de Medicina Legală timp de 4 ore, iar mai târziu avocata a fost brutalizată de forțele speciale ale Poliției, înainte de a fi separată violent de clienta sa.

Declarația lui MD reduce serios credibilitatea acuzațiilor formulate împotriva lui GB, că ar fi abuzat-o sexual. Referitor la faptul că Procuratura română nu a putut să răspundă la declarația ei și nici să prezinte alte dovezi, nu sunt totuși întrunite condițiile pentru a considera decizia de arestare din 31 mai 2004 ca fiind în mod evident eronată. Ca urmare, nu există obstacole împotriva extrădării, așa cum cere paragraful 9, în legătură cu extrădarea lui GB.

Măsura arestării din 15 aprilie 2005 este fondată pe faptul că în cadrul MISA, din decembrie 2001 până în martie 2004, a existat un grup de crimă organizată alcătuit de GB și alte 17 persoane, funcționând într-o structură piramidală bine controlată și organizată, aflată sub conducerea autoritară a lui GB. Scopul formării acestui grup ar fi fost să facă trafic de persoane în vederea dobândirii de beneficii economice prin munca neplătită, numită karma-yoga, pe care aceste persoane le prestau. Victimele erau practicanți yoga din cadrul MISA, care ar fi fost, conform rechizitoriului, forțați să ajungă în această stare datorită autorității exercitate de GB de pe poziția sa de instructor Yoga, profesor spiritual, guru sau maestru.

În rechizitoriu nu este detaliat care a fost de fapt conținutul faptelor și nu este indicată nici o dovadă care să susțină faptele despre care se vorbește. Dintr-o „prezentare separată a faptelor” făcută de instanța penală rezultă, evident, că prin amenzi neobișnuite aplicate se înțeleg amenzi bănești și confiscări de bunuri și că scopul real al MISA în recrutarea de noi membri este să îi exploateze și să îi înrobească. Se subliniază, de asemenea, că adepții erau forțați să renunțe la studii sau la serviciu. Se spune că regulile de conviețuire din ashramuri ar fi fost stabilite de GB și că el ar fi supravegheat cu atenție ca ele să fie urmate cu strictețe, cu ajutorul persoanelor de încredere. De asemenea, într-un material al Curții de Apel București sunt prezentate anumite declarații în acest caz. Printre altele, ele arată ca în anul

2003, mai mulți membri MISA, conduși de GB, au produs videocasete cu caracter pornografic, folosindu-se pentru aceasta de personal fără contract și au recrutat dansatoare și alte persoane în scopul prostituției.

Este de asemenea subliniat că GB, în cadrul cursului de Yoga, a recomandat ca fetele să întrețină raporturi sexuale cu el, ca metodă de eliberare spirituală.

Referitor la aceste acuzații, elevul CB, care a fost chemat la cererea lui GB dar a fost audiat și de procurorii români în calitate de martor, a fost audiat în legătură cu viața sa în două dintre ashramuri pe durata a 9 ani și despre cunoștințele sale referitoare la MISA în România, iar preotul KN a fost audiat referitor la mișcarea MISA. KN, care este un bun cunoscător în materie de secte religioase, și-a bazat afirmațiile pe interviuri repetate cu GB în arest și întâlniri cu mulți alți susținători MISA. Atât CB, cât și KN au arătat clar absența presiunii în cadrul MISA. Ca urmare a acestor afirmații și a ceea ce MD și GB au arătat, apare improbabil ca GB să se facă vinovat de trafic de ființe umane, incluzând, de exemplu, acordarea de găzduire prin abuz de autoritate cu scopul de a exploata persoane – în orice sens relevant al termenului.

Având în vedere descrierea detaliată a faptei și împrejurarea că alte probe nu au fost prezentate, ceea ce apărut în instanță nu este suficient totuși pentru a concluziona în sensul nelegalității ordinului de arestare. De aceea, nici în această privință nu au fost identificate obstacole împotriva extrădării, așa cum cere paragraful 9, în raport cu acuzația de trafic de persoane.

Conform paragrafului 7 din Legea de extrădare, extrădarea nu poate fi decisă împotriva unei persoane care, din pricina apartenenței la un anumit grup din societate care, datorită punctului de vedere religios sau politic sau altceva determinat de condițiile politice, riscă în acea țară să fie expus la persecuții vizând viața sau libertatea sa, ori unei alte măsuri cu un caracter drastic.

Prin investigațiile făcute asupra cazului, incluzând informațiile oferite de KN, ar trebui să ne dăm seama ca Yoga, cel puțin în forma practică în cadrul MISA, are un asemenea scop spiritual, astfel încât participarea la activitățile școlii reprezintă expresia unui punct de vedere religios.

Cu privire la acest caz, mai multe declarații ale unor persoane fizice și ale unor instituții, printre care Comitetul Helsinki pentru Apărarea Drepturilor Omului în România și Amnesty International, au făcut referiri la abuzurile și încălcările drepturilor fundamentale ale omului de către presa românească și de către diferite instituții împotriva lui GB și a MISA. În aceste declarații se afirmă că GB riscă să fie persecutat în România și că nu poate să se bazeze pe un proces echitabil acolo.

La cererea Procurorului general, Departamentul suedez al Ministerului Afacerilor Externe al Suediei a afirmat că România îndeplinește, ca și stat candidat la integrarea în UE, așa numitele criterii de la Copenhaga, care stabilesc necesitatea existenței unor instituții stabile care garantează securitatea judiciară, drepturile omului și respectul și protecția minorităților. În practică, susține Ministerul Afacerilor Externe, au loc încălcări individuale ale drepturilor omului, iar în ce privește raportul Comisiei Europene din luna octombrie 2004, se arată că în cadrul sistemului judiciar există disfuncționalități privind corupția și lipsa independenței guvernului și tendința șefilor de tribunale de a controla și de a interveni în jocul puterii. Referitor la organizația

MISA, a fost notat că acuzațiile împotriva acesteia și a liderilor săi au fost multe și serioase, atât din partea presei, cât și a autorităților. Tonul din presă are, în conformitate cu Ministerul Afacerilor Externe, inflexiuni pline de agresivitate. Se spune că organizația se află sub supravegherea serviciilor de informații române de mai bine de 10 ani, iar liderul său chiar din anii '70; cele mai multe dintre acuzații nu au putut fi totuși dovedite, și nici sentințe în acest sens nu au fost pronunțate.

În acest caz trebuie să fie făcut foarte clar că intervenția Poliției și investigarea MD au fost făcute în condiții care provoacă o îngrijorare serioasă. S-a dovedit că televizarea imediată a arestării și campania de presă care a urmat au avut la bază informațiile din investigațiile preliminare, care au fost puse intenționat la dispoziție de către autorități cu scopul de a provoca în rândul opiniei publice o reacție adversă lui GB. Au fost aduse anumite probe referitoare la percheziții aflate în conexiune cu vandalizarea apartamentului lui GB. În ambele mandate care stau la baza cererii de extrădare este indicat ca motiv specific de arestare faptul că GB perturbă ordinea publică.

Perturbarea ar fi, conform cu mandatul din 31 mai 2004, binecunoscuta reacție a populației, în fața unor abuzuri care ar fi fost comise asupra anumitor minori, capabilă să determine tensiuni sociale, justificând o măsură preventivă drastică împotriva lui GB. În cauză au fost de asemenea invocate susținerile din Parlamentul român, în care GB a fost numit «Satan», «psihopat», «om rău», «terorist», «șarlatan», continuând cu încurajarea Procurorului general ca să îl aresteze imediat.

A fost subliniat un motiv important pentru arestarea imediată, și anume că părinții copiilor a căror viață GB ar fi distrus-o au cerut să se facă dreptate, în caz contrar amenințând că îl vor linșa.

O vedere de ansamblu a investigației la care am făcut referire în această parte trebuie privită ca susținând concluzia că, urmarea convingerilor sale religioase, GB riscă să suporte persecuții cu caracter grav, în cazul extrădării. Pentru acest motiv, Curtea Supremă găsește că paragraful 7 constituie un impediment în aplicarea Legii extrădării.

DECIZII ÎN ALTE CHESTIUNI

Pentru reprezentarea lui GB în cazul de extrădare, NL este compensat din fondurile publice cu SEK. 121.442, din care 84.420 pentru muncă, 21.968 pentru timpul folosit și 15.054 pentru cheltuieli. Costurile vor fi plătite de stat. Compensația include TVA în valoare de 24.288 SEK.

Judecători ai Curții Supreme:

Munck, Regner, Blomstrand, Pripp și Haastad (referent)

Secretar de revisiune: Aahrting

II. Derularea audierilor¹

Procesul s-a desfășurat în două etape, pe 11 și 12 octombrie 2005. S-a asigurat o maximă securitate. Toate persoanele care au intrat în sala de judecată au trecut prin filtre speciale și nu au fost lăsate să intre cu aparate electronice gen camere foto sau video, reportofoane etc.

Camera în care se afla publicul era despărțită de un geam securizat de camera în care s-au adunat completul de judecată și Gregorian Bivolaru. Atmosfera era foarte civilizată, fiecare și-a expus punctul de vedere fără să fie întrerupt, dându-i-se posibilitatea să se exprime liber.

Încă de la început, Gregorian Bivolaru a fost întrebat dacă este de acord cu ședința publică. El și-a exprimat acordul, dar a cerut ca reprezentanții presei să nu înregistreze nimic.

În prima zi, lui Gregorian Bivolaru i s-au adus la cunoștință învinuirile pe care se bazează cererea de extrădare semnată de Ministerul de Justiție din România. Bivolaru a răspuns la toate acuzațiile spunând că ele sunt înscenări puse la cale de către Adrian Năstase și că totul se desfășoară la comandă politică. A afirmat că relația lui cu Mădălina Dumitru este numai o născocire a celor care îi vor răul și că însăși Mădălina a dorit de multe ori să demaște ceea ce i s-a înscenat, dar autoritățile române au ignorat-o, nedându-i posibilitatea să se exprime liber. Gregorian Bivolaru a vorbit despre amenințările pe care le-a primit în mai multe rânduri de-a lungul anilor, prin care i se pune în vedere că dacă nu închide școala de yoga va avea de suferit. Referindu-se la funcționarea ashram-urilor, a mai spus că cei care au făcut ancheta în România au răstălmăcit această metodă comună tuturor școlilor de yoga. Au inventat faptul că el ar fi conducătorul unui grup infracțional și ar fi încasat beneficii de pe urma muncii oamenilor în ashram, ceea ce este aberant, întrucât dacă era așa, acest fapt s-ar fi reflectat în averea pe care el ar fi trebuit să o acumuleze.

A descris ashram-ul făcând o paralelă cu orice școală sportivă unde oamenii vin să practice în mod liber yoga, iar în funcție de aptitudinile și timpul liber pe care oamenii îl au la dispoziție, ei pot realiza diferite activități în mod voluntar pentru școala de yoga. Nu era nicidecum necesar, precum s-a insinuat, ca oamenii să renunțe la serviciu pentru a locui în ashram.

Apoi, Gregorian Bivolaru a vorbit despre activitatea sa de redactor la revista de yoga, despre faptul că este un autodidact, dar că ulterior a fost recunoscut ca profesor de yoga prin cele două diplome, una din Franța și una din India. A povestit cum a fost amenințat în anul 1994 să închidă școala de yoga, căci altfel cei care erau atunci la putere vor distruge atât școala de yoga, cât și pe el. A descris episodul în care i s-a incendiat apartamentul, apoi atacurile virulente ale presei la adresa lui și a școlii de yoga.

După Gregorian Bivolaru a fost audiat preotul Karl-Erik Nylund. Acesta a expus mai întâi conceptele yoga, a făcut o scurtă prezentare a ceea ce înseamnă Atman, Brahman, a făcut paralela între conceptele yoga și concepte similare din alte tradiții,

---

¹ Descrierea evenimentelor a fost făcută de un român care a asistat la desfășurarea procesului de la Stockholm, cu însărcinarea de a nota fidel cele întâmplate. NRDO nu a putut confirma, dintr-o sursă străină, rigoarea celor afirmate, dar are toate motivele să aibă încredere în relatare.

arătând astfel că ceea ce se prezintă la cursurile yoga ale școlii MISA nu sunt idei noi, ele sunt universale și aparțin mai multor tradiții. A vorbit și despre reîncarnare, karma yoga ș.a. A expus foarte clar faptul că MISA nu poate fi considerată o sectă manipulatoare pentru că nu întrunește condițiile unei asemenea secte. Oamenii care urmează cursurile MISA nu sunt constrânși în nici un fel să facă sau să nu facă ceva. A mai subliniat foarte clar că el este specializat în studiul sectelor, și în special al celor cu tendință manipulatoare și pe această temă a scris două cărți. A arătat, în acest context, că MISA nu este o sectă, ci o organizație cu impact social pozitiv. A mai arătat că l-a întâlnit Gregorian Bivolaru în închisoarea de la Malmö și că în viața sa nu a întâlnit un om mai umil și mai onest decât Bivolaru. De asemenea, a susținut că este impresionat de vastele cunoștințe ale lui Gregorian Bivolaru și de faptul că folosește aceste cunoștințe strict în scopul de a-și ajuta semenii. Mărturia preotului a fost pozitivă, documentată și pare să-i fi impresionat pe judecători și pe procuror.

A fost audiat apoi Costel Bârlădeanu, al doilea martor din România, care a vorbit despre regimul din ashram, unde a locuit peste 9 ani. A povestit despre abuzurile la care au fost supuși mulți practicanți yoga, și mai ales cei care au fost în ashram-uri atunci când s-au făcut descinderile, la 18 martie 2004. A mai arătat că niciodată nu a fost forțat să facă ceva în ashram și că Gregorian Bivolaru nu a avut nici o implicare în conducerea ashram-ului. A fost întrebat despre regulile de conviețuire în ashram și a arătat că aceste reguli au fost totdeauna stabilite de comun acord de către cei care locuiesc acolo. Martorul a mai fost întrebat ce înseamnă pentru el Gregorian Bivolaru. A răspuns că îl apreciază foarte mult ca profesor și ca om care a dobândit rezultate avansate în practica yoga. A fost întrebat de asemenea despre relațiile cu familia sa și dacă a fost obligat să își părăsească serviciul pentru a locui în ashram. Costel Bârlădeanu a arătat foarte clar că are o relație bună cu părinții săi și că are un loc de muncă pe care îl păstrează locuind în același timp în ashram. Nu s-a pus niciodată problema să aleagă. Cu privire la discriminarea la care a fost supus, Costel Bârlădeanu a povestit că a avut probleme cu doi unchi ai săi, care i-au pus în vedere că dacă nu pleacă de la cursul de yoga, nu vor mai vorbi cu el. Mărturia lui i-a impresionat pe judecători și chiar procurorul, auzind cum au fost tratați oamenii în timpul descinderilor, a întrebat: „Chiar așa? Vreți să spuneți că așa se comportă poliția în România?”

În cea de-a doua zi, la 12 octombrie 2005, procesul a început cu audierea Mădălinei Dumitru. Ea a declarat că totul este o înscenare, că nu a avut niciodată relații sexuale cu domnul Gregorian Bivolaru, că a dorit în mai multe rânduri să demaște ceea ce i se întâmplă atât ei, cât și lui Bivolaru, însă nimeni nu a dorit să ia în considerare mărturia ei. A descris modul violent în care a fost tratată de autorități, ceea ce a creat o puternică impresie asupra judecătorilor. Faptul că în timpul unei percheziții, jandarmii s-au comportat ca și cum ar fi niște hoți, fără să se legitimeze, creând chiar aparența unui jaf armat, a fost aproape de neimaginat pentru judecătorii suedezi. Mădălina Dumitru a mai fost întrebată dacă Gregorian Bivolaru este profesorul ei de yoga. A răspuns că profesorul ei este Claudiu Trandafir. A mai fost întrebată dacă nu îi este teamă că la întoarcerea în România va avea probleme. A răspuns că a venit ca să arate care este adevărul și că speră că nu vor fi probleme.

După audierea Mădălinei Dumitru a urmat pledoaria procurorului, care a propus extrădarea lui Bivolaru Gregorian. Cu toate acestea, doamna procuror a precizat că acuzațiile care i se aduc nu sunt clare și că procesul nu a fost echilibrat, în sensul că domnul Bivolaru a avut ocazia să aducă în apărarea sa chiar și martori, în timp ce procurorii români nu au adus probe suficiente în demonstrarea acuzațiilor formulate împotriva inculpatului. În sprijinul ideii că Gregorian Bivolaru ar putea avea parte de un proces echitabil în România a adus ca argument faptul el a fost pus în libertate în țară, o dată, și că deși campania de presă împotriva lui a fost virulentă, au existat ziaristi condamnați pentru articolele tendențioase pe care le-au publicat. A mai precizat faptul că potrivit Convenției Europene, cele două state, român și suedez, pleacă de la premisa încrederii reciproce în sistemele de drept ale fiecărui stat în parte, neputând analiza lacunele pe care acestea le-ar putea avea.

Apoi i s-a dat cuvântul lui Gregorian Bivolaru. Acesta și-a susținut nevinovăția și a arătat că este victima unor înscenări odioase, iar dacă va fi extrădat, judecătorii suedezi ar trebui să fie conștienți că îl vor avea pe conștiință întotdeauna, deoarece va fi omorât în închisorile din România. A mai spus că este convins că, dacă va fi extrădat, va primi 20 de ani de închisoare. Aceasta este ca o condamnare la moarte, însă într-un mod mult mai cumplit. Dacă ar fi condamnat la moarte nu i-ar păsa de viață, însă acest chin pe care îl va îndura până ce va sfârși va fi chiar mai cumplit decât cel pe care l-a îndurat Isus Cristos. Este evident pentru el că s-au pus în aplicare amenințările pe care le-a primit de-a lungul anilor, iar acum s-a ajuns la partea finală a punerii în practică a acestor amenințări: de distrugere a sa și a școlii de yoga. Distrugerea școlii de yoga este și ea unul din obiectivele lor, evident prin faptul că au fost propuse spre confiscare toate imobilele aparținând școlii de yoga și unor practicanți de yoga. Dacă va fi extrădat, autoritățile române vor avea ocazia să susțină că și autoritățile suedeze au constatat că este vinovat. În consecință, îi vor aresta și pe ceilalți învinuiți în dosar, care de asemenea sunt nevinovați. Dacă nu îl vor extrăda, poate măcar judecătorii români își vor pune câteva semne de întrebare. Ceilalți oameni care sunt acuzați pe nedrept vor avea și ei șansa să își poată dovedi nevinovăția. În final, Gregorian Bivolaru a spus că va accepta cu umilință tot ceea ce Curtea Supremă a Suediei va decide, întrucât tot ceea ce este, de la Dumnezeu este.

Avocatul dlui Bivolaru a arătat, în pledoaria sa finală, că în cererile de extrădare formulate de autoritățile române, acuzațiile formulate împotriva clientului său nu sunt clare și nici certe, fapt demonstrat prin audierea celor doi martori. De asemenea, este imposibil, în circumstanțele arătate atât de Gregorian Bivolaru, cât și cele care reies din probele depuse la dosar, să se presupună că acesta ar putea avea parte de un proces echitabil în România. Din probele existente la dosar rezultă că dl Bivolaru este o persoană discriminată, motiv suficient pentru a nu fi extrădat în România. Conform mărturiei depuse în fața judecătorilor de către preotul Nylund, MISA nu este nicidecum o sectă manipuloare, și cu atât mai puțin nu reprezintă un pericol public care ar trebui oprit.

Avocatul a mai depus ca probă la dosar o altă declarație, a unei părți vătămate în dosarul privind traficul de persoane, prin care cel în cauză demască modul în care a fost șantajat și presiunile la care a fost supus de către procurorii români pentru a depune plângeri împotriva lui Gregorian Bivolaru. Declarația conținea și renunțarea la toate pretențiile materiale pe care le ceruse lui Gregorian Bivolaru și celorlalți

acuzăți în același dosar. Din declarație reiese că pretențiile materiale îi fuseseră dictate de către procurorii romani.

Avocatul a susținut că autoritățile române nu au adus mai multe probe în demonstrația vinovăției dlui Bivolaru întrucât acestea nu existau. Procurorii români aveau posibilitatea să adauge la dosarul de extrădare toate probele pe care ei le considerau necesare. Din acest motiv reiese o dată în plus faptul că vinovăția lui Gregorian Bivolaru nu poate fi probată în mod cert, condiție absolut necesară de îndeplinit pentru ca Suedia să decidă extrădarea, conform convenției dintre cele două țări.

Avocatul dlui Bivolaru, Niclas Larsson, a cerut punerea în libertate a inculpatului de îndată, până la pronunțarea deciziei în ceea ce privește extrădarea sa în România. Judecătorii s-au retras câteva minute pentru a analiza această cerere și apoi au revenit spunând că nu se pot pronunța cu privire la cererea formulată până când nu se va pronunța hotărârea finală în ceea ce privește extrădarea. Această decizie nu poate fi luată pe loc, întrucât sunt foarte multe documente depuse la dosar care urmează a fi analizate, depuse chiar cu o zi înainte de proces ori chiar în timpul procesului.

Instanța nu a precizat termenul la care se va lua decizia, iar Gregorian Bivolaru a rămas în continuare închis până la pronunțare.

III. Raportul lui Karl Erik Nylund

Pentru dezbaterile din fața Curții Supreme suedeze, Karl Erik Nylund, expert în domeniul sectelor, a elaborat un raport privitor la MISA și la Gregorian Bivolaru, folosit în timpul dezbaterilor Curții Supreme din Suedia. Raportul a fost una dintre principalele probe ale apărării în procesul de extrădare judecat de Curtea Supremă din Stockholm în 11-12 octombrie 2005. Este important de reținut natura acestui raport, de a răspunde unei cereri de extrădare. Inerent, el va reliefa aspectele care au relevanță cu privire la eventuala pericolozitate socială a subiecților, ori aspectele delictuale potențiale. Raportul constituie un model de atitudine, un material de definire a problematicei și, în aceeași măsură, unul care dirijează explorarea detaliilor și a perspectivelor pentru aprofundarea problematicei.

Karl-Erik Nylund este doctor în teologie, preot, specialist cunoscut în materie de secte. Cea mai recentă lucrare a sa se intitulează „A te juca cu focul – lumea sectelor” (2004). De mai bine de 30 de ani îi ajută pe cei care au devenit victimele unor grupări sectare și pe familiile acestora. Este adeseori angajat ca expert în aceste probleme și este citat de multe ori în mass-media. În munca de cercetare depusă pentru acest raport, și în timpul interviurilor, Nylund a colaborat cu doctorul în sociologie Örjan Hultåker, fondatorul și conducătorul Institutului de sondaje de opinie SKOP-Research, Skandinavisk Opinion AB.

1. Școala de yoga MISA

1.1. Introducere

Pentru redactarea acestui raport au fost consultate o serie de materiale din literatura de specialitate, precizate în bibliografie. Acestea li se adaugă cele trei interviuri

cu Gregorian Bivolaru realizate în perioada în care acesta se afla în custodia poliției din Malmö, interviurile cu Mihai Stoian și cu șase cursanți MISA. Trei din cei șase sunt din România. În plus, am luat legătura și cu alți români care trăiesc în exil și care nu sunt membri ai acestei școli de yoga.

1.2. Înființarea școlii de yoga

Asociația Mișcarea pentru Integrare Spirituală în *Absolut* a fost fondată de Gregorian Bivolaru în ianuarie 1990. Asociația, care inițial a avut 27 de membri fondatori, a pus bazele școlii de yoga care are, la ora actuală, mai mult de 37.000 de practicanți în mai multe țări, printre care și Suedia, Danemarca și Finlanda. În aceste țări mișcarea se numește Natha².

Mișcări ca MISA apar adeseori în medii unde există un gol spiritual și unde ideile religioase care nu sunt în conformitate cu religia oficială sunt persecutate. Situația ultimă se regăsește în mod frecvent în țări comuniste sau foste comuniste. Gândirea liberă și mișcările care atrag un mare număr de membri nu sunt văzute cu ochi buni. Biserica ortodoxă română nu este încântată de această mișcare yoghină care își inspiră ideile, printre altele, din *hinduism*, buddhism, creștinism, din concepțiile lui Jung. Mișcările care se bazează pe idei din mai multe curente religioase și filozofice se numesc *sincretice*. Majoritatea religiilor și mișcărilor religioase sunt sincretice. Fenomenul este mai degrabă o regulă decât o excepție. Religia ca fenomen social înseamnă, simplificat, un sistem de credințe plin de înțeles și un sistem de roluri de legitimare. Cei care cresc într-o comunitate religioasă au modele explicative și modalități de a acționa de care se folosesc personal. Ei învață dogma și riturile care îi conferă omului identitate.

1.2.1. Dificultăți cu care se confruntă mișcările spirituale

Interacțiunile dintre societate și o mișcare spirituală așa cum este MISA trec continuu prin momente dificile. Astfel de momente ce pot afecta sistemul de credințe și pattern-urile rolurilor, pot apărea și în alte împrejurări de viață cu care oamenii se confruntă sau chiar în interiorul structurii personalității individului. Apar uneori și crize ale credinței care sunt naturale într-o societate pluralistă iar mișcările spirituale au activități care își propun ajutorarea oamenilor care se confruntă cu astfel de crize, ca să evolueze în credința lor religioasă.

1.2.2. Activitățile din cadrul MISA

Yoga, care este la origine indiană, este privită ca străină și periculoasă în multe țări creștine, mai ales în țări puternic ortodoxe, cum este, de exemplu, România. Yoga este un pericol pentru procesul de recrutare de enoriași pe care îl desfășoară permanent Biserica, ca și pentru faptul că enoriașii pot fi atrași de această «religie» străină. De aceea, se simt obligați să lupte împotriva Yoga și adeseori chiar să o demonizeze.

Yoga se practică de peste 4000 de ani. Este un vechi sistem hindus de autodisciplină și tehnici menite să unifice corpul, mintea și sufletul prin exerciții fizice,

² În Suedia, fundația yoga se numește Esoteric Orient Yoga (nota NRDO).

controlul respirației și meditație. Cuvântul «yoga» provine din limba sanscrită și înseamnă «unire», «punere la unison».

Această unire este de fapt punerea la unison a sufletului individului, prin tehnici spirituale, cu universul (Brahma), printr-un proces de autoperfecționare. Brahma ar putea fi numit, de asemenea, „cea mai înaltă ființă cosmică” sau „cea mai îndepărtată ființă dincolo de realitate”. Există diferite tipuri de yoga. Una dintre ramurile de yoga practicate în școala MISA este *karma* yoga. Această ramură ar fi numită în limbajul nostru „muncă voluntară sau benevolă”, i.e., sarcinile și activitățile zilnice prestate pentru comunitate și membrii săi. Pentru un hindus, scopul vieții este «*moksha*» – eliberarea spirituală. Acest cuvânt înseamnă eliberarea de ciclul renașterilor. Dar *moksha* este atinsă și de cel care s-a eliberat de lipsa de cunoaștere, de ignoranță, și atunci există mai multe căi către acest scop ultim: Marga (calea) Jnana (calea cunoașterii), Bhakti (calea devoțiunii) și *karma*, care este calea acțiunii. Nu există o singură cale și un singur mântuitor, ci există multe curente de opinie, conducători, *guru* și zeități care contribuie la ajutorarea celor care solicită ajutor pentru a parcurge calea spirituală.

Cineva ar putea să spună că una dintre modalitățile prin care cei care practică yoga în cadrul MISA urmăresc realizarea de sine este *karma* yoga. Nu este *absolut* deloc vorba aici de trafic de persoane, ci de o cale aleasă prin proprie voință de a se atinge scopul spiritual, cu ajutorul unui îndrumător spiritual. În cadrul MISA fiecare participant beneficiază de îndrumarea spirituală a unui instructor care-l ajută pe calea spirituală sau îl temperează când este cazul. Practicanții nu se izolează de societate sau de familie.

1.2.3. Ashram

Ashram-ul este un loc izolat în care se trăiește simplu, pentru a putea practica mai mult timp meditația. Chiar și practica yoga este o formă de meditație. Scopul unui ashram este să îi înlesnească practicantului recuperarea sănătății și o viață spirituală. De fapt, orice locuință poate fi numită ashram. În cadrul MISA, ashramurile sunt o formă de a locui în comun, asemănătoare cu un internat sau cămin. Fiecare internat are anumite reguli pentru ca viața în aceeași casă să se desfășoare în bune condiții. Ashramurile din MISA au următoarele reguli:

1. Nu este admis consumul de carne, alcool sau cafea. Nu este permis fumatul. Aceste reguli sunt valabile atât pentru cei care locuiesc în ashram, cât și pentru cei care vin în vizită.
2. Sunt recomandate două ore de practică yoga zilnică, în afara orelor de curs yoga.
3. Toți contribuie la treburile gospodărești din ashram, ca de exemplu curățenie, întreținerea casei, întreținerea grădinii, cumpărături pentru casă.
4. Toți trebuie să ia parte, dacă este posibil, la întâlnirile de ashram (similare ședințelor de bloc).
5. Fiecare face curățenie singur atunci când a murdărit ceva.
6. Trebuie să se respecte liniștea după ora 23:00.
7. Trebuie să se anunțe în prealabil dacă vin oaspeți care rămân peste noapte în ashram, cu excepția cazurilor în care oaspetele vine în vizită în mod constant.
8. Toți sunt rugați să anunțe dacă pleacă în concediu sau vacanță.

Aceasta este și viața dintr-un cămin sau internat pentru oricine este o persoană responsabilă. Este normal că dacă cineva strică ceva, să înlocuiască obiectul, de exemplu, un geam. Aceasta nu este o pedeapsă, ci ceva destul de natural într-un colectiv în care ai stricat ceva ce ținea de proprietatea comună. Fiecare grup are norme proprii, care exprimă valorile morale comune și așteptările de la fiecare individ în parte.

Aceste activități: *karma* yoga, meditații și practica exercițiilor fizice îl ajută pe individ să devină un om împlinit. Cei din MISA cred și în posibilitatea de a se vindeca și aceasta este numită terapie. Yoga nu este doar un antrenament spiritual, un antrenament de realizare de sine, ci și terapie pentru trup și suflet.

2. Rolul conducătorului

MISA este denumită «grupul nostru», i.e., un grup în care sentimentul de «noi» este puternic și îți creează sentimentul de apartenență la grup. Opusul unui astfel de grup este ceea ce se numește «grup străin». Este un caz obișnuit în cadrul grupărilor religioase să existe diferite grupuri străine. De acestea te distanțezi tu însuși atâta timp cât sunt stigmatizate ca expresii ale «răului». În această categorie se înscriu grupările comuniste, teroriste, acoliții mișcărilor religioase hedoniste și grupuri pervertite sexual. Din informațiile care există pe Internet (printre altele pe site-uri ale ziarelor românești) privind relațiile dintre MISA și autoritățile române reiese clar că pentru Gregorian Bivolaru anumiți politicieni fac parte dintr-un asemenea grup străin. El acuză și alte grupări în declarațiile și scrierile sale. Este de aceea evident că Bivolaru, prin afirmațiile sale puternic critice la adresa unor politicieni români, și-a făcut dușmani puternici. Atitudinea față de «grupurile străine» se manifestă astăzi prin demonstrații pașnice, de exemplu, în București.

2.1. Rolul de îndrumător al lui Gregorian Bivolaru

Diferitele roluri într-un grup nu au exact aceeași valoare. Fondatorul unui grup se bucură adeseori de un respect special. Acest *aspect* este în particular valabil în cazul grupărilor religioase.

Unul dintre aspectele cele mai importante în viața grupului este presiunea exercitată de grup. Există o tendință spontană de a urma comportamentul majorității sau al conducătorului grupului. Aceasta se petrece pe nesimțite. Începătorul, cel nou-venit sau cel care se află pe o poziție inferioară nici nu remarcă rapiditatea cu care caută să se adapteze la normele grupului sau cel puțin să le accepte. Conducătorii puternici îi pot face pe indivizii grupului să devină uniformi și să urmeze normele și valorile morale din acel grup. În asemenea cazuri, cel cu autoritate are control asupra oamenilor prin diferite mijloace, ca de exemplu recompense sau pedepse (izolări, pedepse corporale, amenzi etc.). În studiul pe care l-am realizat asupra MISA nu am remarcat nici un fel de astfel de comportamente sau de pedepse.

Grupări religioase radicale, ca de exemplu mișcarea Guyana din anii '70, mișcarea Heaven's Gate din anii '90 sau David Koresh din Waco SUA, sunt exemple de grupuri care impuneau o disciplină strictă membrilor lor. Cuvântul conducătorului era lege pentru ceilalți până la moarte. Școala de yoga MISA nu este o astfel de grupare.

MISA, de asemenea, nu poate fi numită o mișcare spirituală rigidă.

Într-o asemenea mișcare nu sunt permise criticile. În cadrul MISA fiecare este liber să critice aspectele legate de activitate sau pe instructori. De asemenea, fiecare este liber să părăsească școala de yoga fără să se teamă de represalii. Represaliile sunt o caracteristică a sectelor manipulative, adică „acele mișcări religioase sau de alt gen, în care crizele de credință sunt activ reprimite, negate sau pedepsite. Într-o sectă manipulativă se urmărește conștient ștergerea identității eului și înlocuirea acesteia cu o pseudo-identitate care este condusă de un ideolog sau de o ideologie”.

Conform acestei descrieri a sectelor manipulative reiese clar că MISA nu este o sectă manipulativă. Ca o mișcare să fie o sectă manipulativă, ea trebuie, de asemenea, să îndeplinească *cele patru A-uri*:

Agresiune – pedepsirea membrilor care critică conducătorul sau mișcarea;

Aversiune – critică și persecuții ale celor din afara grupării, ca de exemplu părinții, mass media etc.;

Alienare – circuit închis în sectă, sub formă de colectiv geografic sau ideologic. Secta devine noua familie.

Adevărul absolut – nu există decât în cadrul sectei, și conducătorul/conducătorii au drept *absolut* în a interpreta adevărul.

În discuțiile purtate cu practicanții și instructorii din MISA nu am regăsit nimic din primii doi A (Agresiune și Aversiune). În ceea ce privește viața în *ashram*, doar o parte trăiesc acolo, iar activitățile nu sunt în circuit închis, cursurile sunt accesibile oricărei persoane din afară. La aceste cursuri poate participa oricine. Prin urmare, nu poate fi vorba de *alienare*. Ar putea fi vorba despre o ușoară formă de alienare a celor care sunt dedicați mai mult ashramului. Contactul lor cu lumea din afară ar putea fi mic. Totuși, conducătorii urmăresc în mod activ să se opună acestei forme de *alienare*, încurajându-i pe aceștia să se întoarcă la serviciu și la familie. Gregorian Bivolaru nu pretinde că are monopol de necontestat asupra adevărului. El este un îndrumător spiritual alături de alții și este convins de faptul că are o misiune în societate. În schimb, el nu a avut și nici nu are nici un fel de pretenții politice. Dacă lumea se va transforma prin dieta lacto-vegetariană și prin meditație, atunci aceasta se va produce treptat. Autoritatea lui Bivolaru are la bază chiar smerenia de care dă dovadă.

Bivolaru s-a retras pentru a medita și a scrie cărți. Școala a fost preluată de un consiliu director ales de membri, și este condusă formal și democratic de acest consiliu. Fiecare școală de yoga din celelalte țări, numite Natha, are un conducător, de regulă ales dintre membrii [vechi ai MISA], și are un consiliu director democrat. Aș putea să-l numesc pe Bivolaru «membru onorific», care datorită modestiei sale se bucură de un mare respect.

2.2. Acuzațiile împotriva lui Gregorian Bivolaru

Interviurile pe care le-am avut cu Gregorian Bivolaru, între care la unul dintre ele am fost doar noi doi prezenți, m-au făcut să pun serios la îndoială acuzațiile care i-au fost aduse. În cadrul mișcării, relațiile dintre oameni sunt apropiate, nu numai în tantra-yoga, chiar și între instructori și elevi. Însă fata implicată nu a fost niciodată (sic!) eleva lui Bivolaru. Ea nu a fost niciodată sub autoritatea lui Bivolaru în practicarea yoga, ci a avut alt tutore spiritual. Din acest motiv, acuzațiile împotriva

lui Bivolaru par destul de ieșite din comun. Nu spun că ceva inadecvat nu s-a întâmplat *niciodată* în cadrul MISA, dar spun că Gregorian Bivolaru nu este și nu a fost implicat într-o relație cu Mădălina Dumitru.

Cealaltă acuzație care i s-a adus în timp ce el se afla în închisoare în Malmö, și anume traficul de persoane, este pur și simplu o neînțelegere a ceea ce înseamnă *karma* yoga (vezi textul despre *karma* yoga de mai sus). Se pune problema de muncă voluntară, ca o modalitate de autoperfecționare și de atingere a adevărului. Mulți dintre cei care locuiesc în *ashram* nu au bani să plătească șederea lor aici, și prin *karma* yoga au posibilitatea să participe la activitățile ashramului. Cei din MISA subliniază ideea potrivit căreia *karma* yoga este o formă de meditație care îl ridică pe cel care o practică din îndoială și rătăcire și aceasta poate transforma în bine lumea în care trăim.

2.3. Taberele

În fiecare an, în România se adună 10-12.000 de oameni, majoritatea tineri, pentru a participa la activitățile organizate de MISA. Practicanți din toată lumea vin aici unde umplu un întreg sat de vacanță. MISA este proprietara unui mic teren de pe coasta mării, unde tinerii se adună uneori să practice și helioterapia. Participanții la simpozion sunt admiși pe baza unei legitimații, pentru care trebuie să trimită poze, uneori în costum de baie, conducătorului MISA. Conform credinței care există în MISA, anumiți yoghini au capacitatea să «citească» *aura* celor care vor să participe, pentru a-i alege pe cei sănătoși. Conform MISA, fiecare ființă – oameni, animale, plante – este înconjurată de un câmp energetic numit «aură». Capacitatea de a vedea aure poate fi dezvoltată prin antrenament.

Pentru selectarea participanților, printre care se află și mulți tineri, la aceste tabere se adună un număr mare de fotografii. Aceste fotografii au fost confiscate de autoritățile române și clasate ca poze pornografice, evident pentru că aceștia nu vor să realizeze care este scopul fotografiilor.

3. Ce este de fapt MISA?

Dacă MISA nu este o sectă manipulativă și periculoasă, atunci ce este ea? Aș putea spune despre MISA că este o mișcare de tip new-age – deci una care susține un mod alternativ de viață cum ar fi cel al terapiilor alternative, cu puternice trăsături de *sincretism* gnostic. Ideile care unesc mișcarea sunt reîncarnarea și transformarea de sine (capacitatea de a te transforma pe tine însuși). O sectă³ este o mișcare care apare adeseori într-un mediu de privări psihice, și atunci lumea se adună în jurul unui conducător. MISA este o mișcare yoghină în care participanții urmăresc să se autoperfecționeze și să își amelioreze starea de sănătate și *armonie* prin regim lacto-vegetarian și prin tehnici yoga.

După interviurile cu mai mulți români din diaspora am mari îndoieli referitoare la faptul că Gregorian Bivolaru ar putea avea parte de un proces echitabil în țara lui.

---

³ Traducerea oficială din suedeză în engleză folosește termenul «cult», care corespunde cel mai mult cuvântului românesc «sectă» (a se vedea și studiul lui Gabriel Andreescu din acest număr).

Acuzațiile aduse împotriva lui sunt evident false, și de aceea constituie ele însele o dovadă a persecuțiilor la care este supus. De asemenea, nu cred că Gregorian Bivolaru ar avea vreo șansă să supraviețuiască într-o închisoare românească.

Surse:

Interviuri:

- Gregorian Bivolaru
- Mihai Stoian (responsabilul centrului yoga Natha)
- Trei practicanți yoga danezi și trei români, aflați în vizită în Danemarca (din motive de siguranță nu le divulg numele)
- Ulla M Sandbaek, fost parlamentar EU

Literatura de specialitate:

- Nylund , Karl-Erik Att leka med elden – om livets på sektens villkor. Sellin 1998
- Nylund, Karl-Erik Att leka med elden – sekternas värld. Sellin 2004
- Hammer, Olav På spaning efter helheten New Age en ny folketro. Wahsltröm & Widstrand 1997
- Holm, Nils. G Religionspsykologins grunder, Åbo Akademi 1993
- Holm, Nils G. (Ed.) Encounter with India, Åbo Akademi 1990
- Haglund, Gunilla Credo guiden Uppslagsbok för sökare, Sellin 1997
- Harper's Encyclopedia of Mystical and Paranormal Experience. Castle Books, Edison 1991
- Mc Guire, Meredith B Religion. The Social Context Ivth edition. Wadsworth Publ.House 1997
- Scieri ale domnului Gregorian Bivolaru

IV. Povestea Mădălinei Dumitru⁴

„La data de 18 martie 2004 mă aflam acasă cu prietena mea Mirona Maria Farcași. Tocmai ne trezisem, eram îmbrăcată ușor, cu ce dormisem. Dintr-o dată am auzit bubuituri puternice. Nu-mi venea să cred ce se petrece. Eram atât de speriată, am crezut că visez. La un moment dat am crezut că o să mor, nu mai știam de mine. Am crezut că sunt hoți, când i-am văzut cu berbecul. Mirona, Mirona, a venit cineva să ne omoare, am strigat. Am vrut să ne ascundem în dulap. Apoi m-am gândit să sărim pe fereastră (eram la etaj). Îmi simțeam pulsul în urechi, atât de tare îmi bătea inima. N-am avut timp să facem nimic. Au intrat în cameră. Au strigat: «Jos, jos! Culcat!» Unul dintre ei a venit spre mine și mi-a dat cu piciorul în sân. Culcat! Culcat! Eu nu făcusem nimic, doar mă uitam speriată la ei.

Au spus că au mandat de percheziție, să nu ne opunem că e foarte rău pentru noi. Au început să percheziționeze parterul, apoi și sus. Jumătate de oră ne-au ținut așa. Din când în când spuneau să nu mai vorbim, că ne împușcă. Eu îi spuneam Mironei: «ăștia ne omoară».

Au venit doi băieți, să mă îmbrac și să merg cu ei. Procueroarea mi-a spus să mă duc cu ei, să nu mă opun, că altfel va fi foarte rău. Nu mai recunoșteam parcă nici

⁴ Interviu acordat de Mădălina Dumitru la 7 februarie 2005 lui Gabriel Andreescu și Olteu Mutulescu în prezența avocatei Adina Solomon.

casa, nu mai știam unde îmi este geanta să le dau buletinul. Ei oricum spuneau prin casă: «Unde e minora?; unde e minora?».

M-au dus la Parchet, m-au lăsat pe hol, să nu plec, pentru că oricum mă vor găsi. M-au dus la camera 113. M-au lăsat singură. Au venit tot felul de bărbați, nu s-au prezentat. Unul mi-a spus: «Am auzit că te pricepi la astrologie». Mi-a spus că o să-mi aducă o ciocolată: «O să trimit pe altcineva, să te mai liniștești».

M-au dus la niște fete aflate pe un culoar. M-au întrebat: «Nu cunoști pe aici nici o fată?». Erau prostituate. Au continuat: «Dar nici ele nu te cunosc pe tine? Ești sigură că nu te cunosc?» Eram atât de șocată încât în momentul în care m-au întrebat de mama, dacă știe că sunt în București, am întrebat: care mama mea?

După două ore jumătate a venit un procuror. Mi-a zis să fac bine să scriu ce îmi dictează ei, că o să fie bine și cu Mirona. O să fie bine și pentru Bivolaru ăsta al vostru. Între timp vorbea prin stație și cei de acolo îi comunicau despre obiectele pe care le găseau acasă.

A venit o femeie care a spus că e psiholog care va face tot posibilul să mă liniștesc. Mi-a spus: «Tu n-ai auzit niciodată cum face el sex cu femeile prin ashramuri?». Mi-a spus să scriu Grig, să-i scriu pe nume. Mă împotriveam. Mă opream, știam că e o minciună. Procurorul mi-a spus atunci să desenăm. Să desenez un copac. Am desenat o yantră. S-a supărat, mi-a cerut să aleg între mai multe culori. Am ales negru din toate culorile pe care mi le-a arătat psiholoaga.

M-au întrebat dacă Bivolaru mă poate influența prin telepatie. M-au întrebat când am venit la curs. În 2002. Ei erau foarte surprinși, făceau parcă un calcul. Au insistat să scriu că am venit în 2001. N-am vrut. «De ce sunt rea, așa mă învață Bivolaru, să fiu rea? Dacă nu scriu așa, de aici nu mai plec». Psihologa a venit, m-a luat de păr, mi-a zis: «De ce ești încăpățânată, de ce nu scriu ce îmi spune procurorul?». Am început să plâng, să tremur. «De ce fac așa?, așa mă învață ei pe mine?».

A început să mă doară foarte tare capul. Au dat un telefon să mi se aducă niște pastile. M-am liniștit. Mi-au spus să scriu că am venit la o conferință la București și m-am dus la Grig la sfârșit și i-am spus că vreau să fiu iubita lui.

A început procurorul să se grăbească, îmi spunea că va veni altcineva în locul lui și o ia de la început cu întrebările, dacă nu vreau să închei acum. Din când în când mă puneau să cânt, încercau să îmi distragă atenția, ca să mă liniștesc și să scriu. Mi-au zis: «Dacă tu te-ai înhăitat cu ăștia ai lui Bivolaru, ce să-ți facem, scrie ce îți spunem noi și o să fie bine și pentru Mirona, și pentru Bivolaru ăsta al vostru».

[Între timp, Adina Solomon, avocata Mădălinei Dumitru, încerca să intre la ea, în timp ce care dădea declarația, dar nu i-au permis.]

Au dus-o înapoi cu mașina, după 12 noaptea.

[*Adina Solomon, avocata Mădălinei Dumitru:* De 1 aprilie am vrut să fac o plângere, să spun adevărul. Am intrat de bună voie și în momentul acela ne-au înmănat mandat de aducere. [M.D. era împreună cu Adina Solomon] De atunci nu am mai avut voie să ieșim. Au spus: «Sunteți sub puterea unui mandat de aducere». Vezi, Doamne, nu era dosarul acolo, se judeca dosarul lui Grig. Când am ajuns înăuntru ne-au dat ordonanța pentru efectuarea examenului ginecologic. Există un proces-verbal la dosar, prin care Mădălina refuză să i se facă acest control, din cauza pudorii].

Mai multe mașini au dus-o la IML. La IML ușile erau blocate, nu mai intra nimeni, nu mai ieșea nimeni. Tot voiam să ies; am refuzat să îmi facă acel control. Așa ne-au lăsat să ieșim, când au venit yoghini, când au făcut mitingul spontan de la IML.

Doctorii erau stupefiați. Jandarmii și procurorii trăgeau efectiv de noi. Un polițist efectiv mă ciupea, mă învinețise, era atât de nervos (...).

Când am ieșit afară, ne-au băgat într-o mașină mare, cu jandarmi mascați, ne-au scos prin spate. Cred că erau 30 care alergau pe lângă noi. Ne-au dus la Poliția Capitalei, că mă așteaptă acolo familia. Pe Adina [Solomon] și Remus [logodnicul] i-au oprit să vină, că n-ar avea dreptul.

[*Adina Solomon, avocata*: Mascații se interpuneau mereu între noi două. Îmi contestau mandatul. 3 ore au ținut-o pe Mădălina la Parchet, 5 ore la IML, să o oblige, o țineau acolo în tensiune. Mădălina a mers la Parchet pentru că era considerată parte vătămată. Dar în dosarul de la Parchet apărea ca martor, există o declarație de martor (sunt două declarații). Procurorii le-au transformat în plângere de parte vătămată. A doua zi ea a venit la Parchet să dea o plângere contra procurorilor care au audiat-o în calitate de martor. Nimeni nu a băgat-o în seamă. Nu este atașată în original nici o plângere a Mădălinei. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București, Bălan, a respins ca neîntemeiată această plângere și a stabilit că Mădălina este parte vătămată].

Mi s-a făcut rău la Poliția Capitalei. Nu mă mai puteam ține pe picioare. O femeie mi-a adus două fiole de calciu. Au zis să îmi aștept familia. Din când în când îmi spuneau că o să vină să mă ia, că dau o declarație la un etaj sau altul. După vreo oră mi-au spus că ai mei au plecat deja spre Constanța și că o să ne întâlnim acasă. Nu m-au lăsat să vorbesc cu Remus.

M-au scos afară. I-am văzut pe yoghini vlăguiți, pe străzi. Am mers până la Constanța, cu sirena pusă, cu o viteză extraordinară. «Faceți coloana, trageți pe dreapta, strigau». Femeia care a spus că e doctoriță mi-a dat cu țigara prin față atunci când m-am plâns că mă deranjează fumul. «Ce, domnișoară, așa v-a învățat Bivolaru, doar cu aer condiționat?».

M-au dus într-o mașină de deținuți, m-au băgat în spate. M-au dus la sora mea. M-au dus cu Poliția. Șapte zile am fost sechestrată la sora mea, până am fost încredințată prin Autoritatea Tutelară. Nu am avut voie să ies din casă, că le fac lor probleme, am vrut să merg să iau niște absorbante, am trimis-o pe nepoțica mea. Am vrut să îl sun pe Remus, nu au vrut să-mi dea voie, că e urmărit telefonul și le fac lor probleme. Luaseră telefonul la ei în cameră. Cumnatul și-a luat concediu ca să poată să stea cu mine. I s-a spus surorii mele că dacă vor coopera cu ei i se va da un post de secretară la Poliția din Constanța. Nu i s-a mai dat.

Au venit trei persoane de la Autoritatea Tutelară. Una a spus că vrea să fie cea mai bună prietenă a mea, că vrea să mă ajute, să îmi spun tot ce am pe sufletel. Am crezut-o, speram să mă ajute. Era în cele șapte zile, până am fost plasată în familia surorii. Nu voiam să locuiesc la sora mea. M-au dus de două ori la sediul Direcției pentru protecția copilului; s-au purtat foarte frumos cu mine atunci.

A avut apoi loc o ședință. M-au întrebat dacă sunt de acord să rămân la sora mea. Una dintre femei m-a întrebat dacă mi-am trezit puterile paranormale. Dacă în Costinești sunt grupuri de yoghini. Am răspuns sincer că da. Se pare că voiau să mă

rupă de grup. Am spus foarte clar că nu vreau la sora mea. Că vreau să mă întorc în București, să îmi continui studiile.

Pe Remus nu m-au lăsat să îl văd decât 5 minute. Am început să plâng, să tremur, am făcut o criză. Mi-au spus că trebuie să stau la familia mea până fac 18 ani, să mă mut cu școala. Am refuzat. Au spus că pot să îmi ofere un însoțitor permanent în București. Sora mea s-a opus; a vrut să locuiesc la ei.

Eram foarte agitată când ne-am întors. Sora mea a spus că vine cineva de la spital care o să-mi facă niște injecții, să văd cum o să mă liniștesc. M-am închis în cameră. Am adormit. Seara mergând spre baie l-am văzut pe Pavel, polițist, vorbind cu sora și cumnatul meu. Le zicea să aibă grijă de mine, să nu ies pe stradă, să nu mă vadă lumea, să fiu cât mai izolată, să nu îmi dea voie să vorbesc cu nimeni de la MISA. «Dar dacă fuge?», l-au întrebat. Polițistul a spus că sunt filtre care mă vor descoperi și mă vor aduce înapoi acasă.

Ar fi trebuit să îmi dau și eu acceptul pentru transferul la un liceu din Constanța. Am spus că nu vreau. «Dacă nu vrea, rămâne fără» a zis directoarea aceluia liceu (am fost însoțită până acolo de cineva de la Direcția pentru protecția copilului).

Viața la ai mei a devenit tot mai grea. Eram în baie la sora mea. Ușa era puțin crăpată. Nu m-am gândit că poate intra cineva peste mine. «Ce faci, abuzato?», mi-a strigat Marian, cumnatul meu, intrând în baie. «Ce, nu îți place să te privesc?» I-am spus surorii; nu m-a crezut. De atunci au început tot felul de discuții între ei. Au început să se ciondănească. Într-o dimineață sora mea a venit la mine, după o ceartă cu Marian. M-a făcut în toate felurile: «târfă» etc.

Era în perioada Paștelui. Au adus un miel. «Hai să mă ajuți să fac friptură», mi-a zis sora mea. «Nu pot, nu-mi vine», i-am spus. «Ce, te-a învățat Bivolaru, ești tot timpul cu nasul pe sus?» Îmi aducea sandvișuri cu friptură, dar eu nu mâncam. Doar pâine și lapte am mâncat trei săptămâni, nu voiau să îmi ia altceva. Mă înjurau, vorbeau foarte urât cu mine.

O dată l-au lăsat pe Remus să vină la mine. M-a dus în oraș. Mi-a adus el bagaje, acte, bani, haine. Am fost la un restaurant arăbesc. La o masă alăturată erau 2 bărbați foarte solizi, au ieșit o dată cu noi. Am mers pe malul mării, iar ei ne urmăreau de sus.

La un moment dat am ieșit pe poartă, am ajuns la colțul străzii, erau niște polițiști. Într-o mașină. Erau doi. M-au dus la un McDonald. Mi-am comandat de mâncare. Mi-au plătit polițiștii. Zona s-a împânzit de alți supraveghetori. Dacă ocupau o masă în jurul lor erau alte trei ocupate.

Am fost bătută de sora mea și de Marian. Plecasem cu Remus în oraș. Am întârziat cam 15 minute. I-au dat telefon lui Remus, l-au amenințat că îl bagă în închisoare. Mă așteptau la poartă. M-au smuls din poartă, sora mea m-a lovit peste față, avea un inel cu o piatră proeminentă. M-a urmărit până în cameră; m-a tras de păr.

Mă țineau într-un corp de casă dărăpănat. Am fugit. Cu o zi în urmă veniseră la mine de la Direcția de protecție a copilului. Le-am spus cum se poartă cu mine ai mei. Ei veneau cam la două-trei zile. Doamna psiholog care spunea că vrea să fie prietena mea, după ce a ieșit de la mine a dat o declarație televiziunii, că mă simt bine, încep să mă adaptez. M-au amenințat că dacă încerc să fug mă vor duce la Poliție și mă vor ține acolo.

Am fugit. Am fost pe străzi. Era ca un coșmar din care voiam să mă trezesc și nu mai găseam ieșirea. Am nimerit într-o junglă. Mi-a fost frică să nu expun pe nimeni. Am trimis o scrisoare mamei mele. Auzisem de la Pavel că dacă voi fugi și voi lua legătura cu cineva din MISA imediat acea persoană intră în pușcărie.

A fost prin toate orașele din țară. Numai cu hainele pe care le aveam pe mine. Eram dată în urmărire generală. Avea și interdicție de ieșire din țară.

[*Intervenția Adinei Solomon*: Chiar dacă avea calitate de dispărut reclamat de familie, interdicția de ieșire din țară nu se justifică legal].

*

Mădălina Dumitru a fost exmatriculată din cauza absențelor. În luna februarie 2005, M.D. se afla în proces cu fostul tutore care i-a oprit obiectele personale și banii și nu a vrut să-i înapoieze. I s-a propus de către sora sa ca, în schimbul acestora, să renunțe la partea de moștenire de la tată, decedat. Un al doilea proces o implică pe mama Mădălinei Dumitru, bătută de fosta tutore cu lopata, de față cu vecinii (femeia în stare de șoc a fost dusă la serviciul Medico-legal.) Mama a chemat-o pe sora ei în judecată pentru vătămare corporală.

[*Observații ale avocatei*: Adina Solomon primise un mandat de reprezentare de la Mădălina Dumitru. Ulterior, a fost anunțată că se primise o sesizare la Barou, semnată în numele mamei Mădălinei prin luna iunie-iulie. În sesizare erau așternute cuvinte foarte urâte la adresa ei. Avocatei i se contesta mandatul pentru că nu era semnat și de mamă, având în vedere că este minoră. De fapt este legal, este posibil. Adina Solomon a fost chemată la Barou, am fost pusă în Consiliul de disciplină, i s-a contestat mandatul. În acea sesizare mama Mădălinei spunea că renunță la serviciile ei, că este vândută lui Bivolaru, că este plătită de Bivolaru.

„Avem casetă filmată cu mama. Am vorbit cu ea, i-am arătat sesizarea, mama Mădălinei și-a contestat și scrisul, și semnătura. Nu corespundea cu scrisul ei, nici ca tip de formulare, nici din punct de vedere al caligrafiei.

Am chemat Poliția la Constanța, la jumătatea lui octombrie, când mama era bătută de sora Mădălinei. Poliția nu a venit. Au venit doi polițiști, amici ai familiei, dintre cei care au supervizat permanent această acțiune cu tutoratul Mădălinei, se uitau cum o bate și ziceau: «Cine te-a pus să te amesteci cu MISA?». În perioada când au adus-o pe Mădălina la Constanța, i-au spus mamei Mădălinei că ar fi fost mai bine ca Mădălina să se sinucidă, ca să îl poată înfunda pe Bivolaru”.

Acum Mădălina Dumitru este chemată să apară în procesul lui Gregorian Bivolaru. Procesul se ține cu ușile închise, cu jandarmi mascați care țin armele îndreptate înspre cei prezenți (...) etc. Nu intră presă, nu intră public, nu intră decât avocații; totuși, soțul Ilincăi Simionescu era în sală, martor propus de Parchet împotriva lui Gregorian Bivolaru, martor sub acoperire (au un regim foarte special). Întrebările avocatului lui Gregorian Bivolaru au fost în mare majoritate respinse].

V. Observații cu privire la Decizia Biroului de Imigrări din Malmö/ Suedia

În calitate de cercetător al acțiunilor desfășurate împotriva MISA și a liderului spiritual al organizației (...) am urmărit cu preocupare analiza cererii de azil făcută de

Gregorian Bivolaru în Suedia. Am citit varianta în limba engleză a Deciziei Biroului de Imigrări. Am descoperit astfel că Biroul a făcut o fină sinteză a condițiilor de acordare a statutului de refugiat în Suedia și a felului în care eventuala «persecuție» poate fi înțeleasă în context. A luat în considerare Raportul Ministerului de Externe din Suedia, Raportul Ministerului de Externe al SUA și al Comisiei Europene care notează limitele dar și progresele în domeniul respectării drepturilor și libertăților omului în România. Decizia include observații judicioase asupra gravității problematicei traficului de persoane în România – una din acuzațiile de care este acuzat Gregorian Bivolaru. S-au cântărit cu atenție argumentele cu privire la posibilitatea ca solicitantul să beneficieze de un proces corect în România. Intervenția APADOR-CH și pasul dat înapoi de către mass-media în campania dusă împotriva MISA în anul 2004 au fost descrise drept o dovadă a caracterului deschis, pluralist al societății românești actuale. Decizia Biroului de Imigrări de a respinge cererea de rezidență și permis de muncă a lui Gregorian Bivolaru reprezintă o consecință logică a evaluărilor făcute cu atenție și bună-credință.

Exprimând tot respectul pentru efortul de investigație al Biroului de Imigrări din Suedia, mă simt totuși dator să fac următoarele observații cu privire la premisele acestor concluzii.

Încep însă prin a sublinia importanța considerabilă pe care o are decizia autorităților suedeze în cazul Bivolaru asupra situației mai generale a respectării drepturilor omului în România. În cazul extrădării lui Gregorian Bivolaru, autoritățile române vor căpăta convingerea că violările oricât de flagrante ale drepturilor omului nu vor fi supuse unei cenzuri internaționale. Este adevărat că România, ca parte a Consiliului European, se supune hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului și că Gregorian Bivolaru ar putea să beneficieze de o decizie favorabilă lui de la CEDO. Având însă în vedere că soluționarea dosarelor la Strasbourg durează ani de zile, măsurile abuzive ale autorităților își vor realiza oricum efectul dorit iar obiectivul autorităților este extrem de clar: anihilarea lui Gregorian Bivolaru, distrugerea MISA, amenințarea formelor de manifestare spirituală altele decât cele convenționale. Evoluția strategiei de acuzare demonstrează intenția trimiterii la închisoare a principalilor lideri ai MISA și deposedarea lor de toate proprietățile, care ar însemna dispariția acestei mișcări independente de Yoga. Eventualele «reparații» ulterioare au o funcție derizorie. O eventuală condamnare a statului român după 5-7 ani de la violarea drepturilor va afecta doar bugetul public – deci al cetățeanului –, neperturbând în nici un fel, cum s-a confirmat până acum, cariera celor responsabili. Iată de ce decizia autorităților suedeze va avea un impact nu doar asupra vieții solicitantului de azil, Gregorian Bivolaru, dar și asupra întregului proces care privește pe ceilalți membri MISA. Ea va reprezenta, într-un fel sau altul, o referință pentru evoluția democrației în România. Cazul actualului solicitant de azil este în particular dramatic datorită faptului că Gregorian Bivolaru a fost condamnat pe vremea regimului comunist și apoi a fost supus abuzului psihiatric prin internarea abuzivă într-un spital cu regim sever pentru exact aceeași activitate pentru care este vânat astăzi de organele de autoritate.

Afirmațiile anterioare sunt relevante dacă argumentele privind nevinovăția lui Gregorian Bivolaru și temerea că el nu avea parte de un proces corect în România sunt convingătoare. Este ceea ce încerc să demonstrez în continuare:

1. În discutarea cazului Gregorian Bivolaru, Biroul de Imigrări nu a avut în vedere aspectul cel mai frapant din punctul de vedere al administrării actului de justiție: *fabricarea sistematică împotriva lui a unor dosare acuzatoare*. Gregorian Bivolaru a fost supravegheat și hărțuit de autorități ani de zile și totuși de abia în anul 2004 Parchetul a considerat că poate prezenta o acuzație împotriva sa. Această acuzație s-a dovedit însă extrem de greu de susținut în fața unei instanțe, căci ea invoca o relație sexuală cu o minoră de 17 ani. Or, minoră a negat relația, în ciuda presiunilor extreme exercitate asupra ei și, chiar dacă ar fi fost adevărată, relația cu o tânără de peste 15 ani nu este incriminabilă în legea românească. În loc ca acuzatului să i se ceară scuze pentru situația creată, i s-a înscenat la puțin timp o trecere frauduloasă peste granița cu Ungaria, care, de asemenea, a eșuat. În sfârșit, după hărțuirea a mii de cursanți ai MISA, autoritățile au obținut colaborarea a câteva persoane care s-au arătat interesate de «reparațiile» de care ar putea beneficia prin decizia unei instanțe. Ele s-au constituit părți împotriva lui Gregorian Bivolaru și a altor membri MISA ca «victime» ale unui trafic de persoane. Acuzația a fost «inventată» după plecarea lui Gregorian Bivolaru în Suedia. Opinia mea este că incriminarea a fost astfel aleasă de către autoritățile românești mizându-se pe sensibilitatea societății suedeze față de tema traficului de persoane. Subliniez în primul rând caracterul de nesușinut al invocării legii românești privitoare la traficul de persoane în cazul potenților care s-au plâns de a fi folosiți pentru diferite lucrări în ashramuri. Astfel de activități nu puteau fi derulate decât cu acceptul celor în cauză, persoane majore și cu deplin discernământ. Activitățile lucrative sunt firești în orice comunitate spirituală. Dacă o astfel de acuză de trafic ar avea sens, atunci primul ei efect ar fi dizolvarea principalelor biserici din România, în ale căror mănăstiri practica muncii de către cei găzduiți nu este doar obligatorie, dar se face în condiții severe, sub autoritatea absolută a conducătorilor bisericilor. Nici munca sistematică, nici autoritatea dominatoare nu este specifică ashramurilor MISA. Apariția unui nou capăt de acuzare, imediat după ce șubrezenia celui anterior a devenit vizibilă reprezintă o dovadă clară a *vânării acuzatului de către autorități*. Or, un asemenea comportament este absolut incompatibil cu criteriile de bună-credință și profesionalism care condiționează actul de justiție. Evoluția acuzării în cazul Bivolaru este relevantă și pentru felul în care justiția se poate pronunța în viitor.

2. O problemă majoră a argumentelor deciziei Biroului de Imigrări este evaluarea posibilității unui proces corect în România. Biroul a notat nuanțat evoluțiile sistemului de justiție românesc, arătând progresele și rezervele ce-l privesc. *Numai că aceste calificări generale nu sunt relevante în cazul solicitantului nostru de azil*. Frapant pentru ce se întâmplă în România este imposibilitatea de a face justiție în cazuri grave și extrem de vizibile pentru opinia publică atunci când sunt implicate persoane de anvergură politică. La 16 ani de la uciderea a peste 1.000 de oameni, în luna decembrie 1989, nimeni nu a fost tras în România la răspundere pentru aceste crime. Au trecut tot 16 ani de la uciderea a cel puțin 6 oameni și linșarea altor sute, arestarea abuzivă a zeci de copii și adulți prin aducerea minerilor la București; au trecut 15 de la lovitura de stat din septembrie 1991, când tot prin acțiunea minerilor a fost alungat guvernul legitim de atunci. Or, nimeni nu a fost tras în România la

răspundere pentru aceste îngrozitoare acte. Victimele nu au primit nici până astăzi reparații. Există multe alte exemple care demonstrează, într-un mod zdrobitor, că în cazurile în care sunt implicate persoane cu funcții importante în stat – Parchet, serviciile de informații care sunt continuatoare ale fostei securități, decidenți politici etc. – *justiția este incapabilă să impună dreptatea*. Or, aici este cheia cazului lui Gregorian Bivolaru: rămânerea lui în libertate poate afecta sistemul astfel construit.

3. Al treilea aspect major care ar trebui avut în vedere când se evaluează șansele unui proces corect în România pentru Gregorian Bivolaru este continuitatea dintre regimul comunist și cel de după 1989 la nivelul instituțiilor statului. Un exemplu care poate fi înțeles și de la distanță este faptul că în Consiliul Superior al Magistraturii nu pot fi aleși decât procurori și judecători care au avut astfel de funcții sub regimul comunist, când ei ascultau pur și simplu ordinele conducerii partidului comunist. Între liderii politici, un număr considerabil, fie din opoziție, fie de la putere, au avut legături cu Securitatea. În viața cetățeanului simplu acest fapt rămâne mai puțin relevant, dar el capătă prioritate atunci când victimele fostului regim de represiune se confruntă cu foștii călăi.

Un observator exterior al sistemului de justiție românesc se va întreba, firesc, cum este posibil ca garanțiile obișnuite de independență a justiției să nu poată funcționa într-un caz precum cel al lui Gregorian Bivolaru. Ce se întâmplă, concret, într-o situație de excepție? Printre multele aspecte, trebuie avută în vedere lipsa oricăror garanții legislative în sensul neinfluențării justiției în cazul unor presiuni mediatice. În condițiile în care, în România, însăși persoana judecătorului poate fi subiect de presă, judecătorul devine extrem de vulnerabil în cazul pronunțării unei soluții contrare celei a opiniei publice.

Tot în interpretarea cazului Gregorian Bivolaru, este semnificativă lipsa unor sancțiuni efective prevăzute de legea română, aplicabile în cazul obținerii unor probe cu încălcarea dispozițiilor legale. Permisivitatea cu care a fost administrat materialul probator a oferit posibilitatea efectivă și reală să se fabrice probe pentru susținerea acuzațiilor.

4. Ultima observație privește invocarea de către Biroul de Imigrări a protestelor APADOR-CH și a distanțării unor ziariști de campania împotriva MISA ca o dovadă a pluralismului în societatea românească. Aceste cazuri reprezintă de fapt o confirmare a regulii prin excepție. Este impresionant că nici o altă organizație de drepturile omului din România, alta decât APADOR-CH, nu s-a sesizat în cazul MISA-Gregorian Bivolaru, deși încălcările au fost atât de flagrante. Încercările personale de a obține sprijinul altor organizații pe baza probelor pe care le aveam s-au dovedit fără succes, căci partenerii se temeau de periclitarea proiectelor lor. În sfârșit, presa este unitară în a acuza MISA de lucruri care sunt indubitabil puse în scenă de serviciile de informații, cu care ziarul se află într-o relație curentă. Pasul înapoi făcut la un moment de câțiva ziariști era motivat de faptul că aceștia fuseseră împinși să-și asume calomniile de nesusținut.

Cele patru aspecte enunțate mai sus explică paradoxul că o judecată făcută cu atenție și cu bună-credință de către Biroul de Imigrări ajunge la concluzii contrare celor care descriu felul în care este tratat cazul Gregorian Bivolaru/MISA în România. Refuzul Biroului de Imigrări de a acorda lui Gregorian Bivolaru permis de rezidență

și muncă și extrădarea lui ar avea și consecințe negative generale asupra situației drepturilor omului în România.

(...)

VI. Pledoarie privind pericolele la adresa vieții și securității lui Gregorian Bivolaru, urmare a campaniei de acuze privind practicarea pedofiliei. Pericolele deținerii lui în România

1. O constantă a acuzațiilor aduse împotriva lui Gregorian Bivolaru, atât de purtători de cuvânt ai autorităților publice, cât și de presă a fost aceea că ar fi un pedofil. Acuzația este flagrant respinsă de realitate. Tânăra Mădălina Dumitru, dată ca exemplu de către autorități, a negat acuzațiile că ar fi întreținut relații sexuale cu Gregorian Bivolaru și, deși minoră la vârsta prezumtivelor legături cu Bivolaru, avea totuși 17 ani. La această vârstă, în România, există consimțământ. Totuși, eticheta de «pedofilie» domină imaginea lui Gregorian Bivolaru în opinia publică. Cine caută pe www.google.com combinația «Bivolaru pedofilie» va găsi 1.260 de astfel de înregistrări.

Situația creează un pericol real pentru prezența lui Gregorian Bivolaru în România. Sentimentele populației sunt extreme de agresive la adresa vinovaților de pedofilie, reali sau imaginari. Pe site-uri se pot găsi numeroase comentarii de tipul:

„*Courage*

Jul 4 2002, 17:17

Am deschis televizorul și am văzut din nou chestii oribile la știrile de la ora 5. Sunt de părere că pedeapsa cu moartea trebuie introdusă și la noi. (...) Nu mi se pare că acești criminali trebuie să trăiască închisoare pe banii noștri (...) mai ales după ceea ce au făcut! Nici nu vreau să aud de Drepturile Omului care sunt împotriva pedepsei capitale”.

Și mai periculos este faptul că astfel de atitudini sunt încurajate la cel mai înalt nivel – al reprezentanților statului. Într-una din declarațiile sale publice, premierul în funcție, Adrian Năstase, stimula în acești termeni atitudinile emoționale ale populației: „*În ceea ce mă privește [pe Adrian Năstase, premierul de atunci al României], dacă s-ar accepta reintroducerea pedepsei cu moartea, probabil că, pentru pedofilie, ea ar trebui să fie acceptată*” (Ziua, 18.10.2002).

Referindu-se la reevaluarea pedepselor privind pedofilia, premierul Adrian Năstase a mai spus: „*(...) cei care vin în vilegiatură sexuală în România să înțeleagă că vor rămâne până la capătul zilelor lor în închisorile din România (...)*” (Ziua, 18.10.2002).

Pericolul pentru integritatea fizică a persoanelor acuzate de pedofilie este mult sporit în închisoare. Faptul este cunoscut de opinia publică. Un ziarist de investigație nota într-una din notele sale la ziar: „*De altfel, este cunoscut că bărbații care violează copii sau săvârșesc acte de pedofilie nu au o soartă prea bună în detenție. Cel mai adesea, cei care au întreținut relații sexuale cu minori ajung «fetițele celorlalți deținuți»*” (Jurnalul Național – 21.11.2002).

2. Un caz notoriu care demonstrează pericolul care planează asupra deținuților cunoscuți sau considerați a fi fost pedofili este cel al lui Kurt Treptow. Treptow a fost

condamnat în anul 2002 la 7 ani închisoare pentru „corupție sexuală și întreținere de relații sexuale cu minori”. Imediat ce a ajuns în închisoare, Kurt Treptow a fost maltratată și apoi amenințat cu răzbunarea. Investigațiile au arătat că atunci „*Când iese din dormitor însă, pentru diferite motive, Treptow este huiduit și scuipat de deținuți*” (*Jurnalul Național – 21.11.2002*).

Având în vedere că Treptow era cetățean străin, autoritățile au luat măsura de a nu risca un accident mai grav. Administrația penitenciarelor a adus la cunoștința presei că: „*Pentru a fi la adăpost de furia deținuților, americanul Kurt Treptow, acuzat de pedofilie, a fost mutat într-o celulă cu deținuți mai liniștiți*” (*Jurnalul Național – 21.11.2002*).

3. Autoritățile din România au arătat constant voința de a face din Gregorian Bivolaru ținta oprobriului moral și a hărțuirii fizice. Au existat câteva situații în care pe posturile de televiziune s-a anunțat că grupuri de cetățeni l-au prins pe Gregorian Bivolaru și l-au dus la poliție – într-o perioadă în care nu era inculpat. Încercarea de a obține o reacție a cetățenilor de pe stradă împotriva lui, prin astfel de sugestii, era evidentă. Ulterior, cum s-a amintit deja, autoritățile s-au implicat în răspândirea ideii că Gregorian Bivolaru este un pedofil. O dovedește, printre altele, conținutul unor materiale pregătite de procurori.

Având în vedere acest context, ca și evoluția în timp a evenimentelor, există riscul ca eventuala încarcerare a lui Gregorian Bivolaru într-un penitenciar românesc să ofere ocazia celor care au «fabricat cazul Bivolaru» să difuzeze insistent, în închisoare, acuze de pedofilie la adresa lui și să creeze condiții pentru ca deținuții agresivi să îl hărțuiască, să îl tortureze și, poate, să atenteze la viața lui.

(...)